

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W GDAŃSKU

Gdańsk, dnia 31 maja 1969 r. Nr 8 Poz. 51—55

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

51

ZARZĄDZENIE NR 80

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 12 maja 1969 r.

w sprawie wprowadzenia na terenie miast Gdańska, Gdyni, Sopotu i Elbląga obowiązku kształcenia zawodowego młodzieży w wieku od lat 15 do lat 18.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1968 r. w sprawie obowiązku kształcenia zawodowego na niektórych terenach młodzieży w wieku od ukończenia 15 lat do ukończenia 18 lat (Dz. U. Nr 34, poz. 231) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się na terenie miast Gdańska, Gdyni, Sopotu i Elbląga obowiązek kształcenia zawodowego młodzieży w wieku od ukończenia 15 lat do ukończenia 18 lat, nie uczęszczającej do szkół i nie pracującej zawodowo.

§ 2.

Wykonanie obowiązku, o którym mowa w § 1, odbywać się będzie na zasadach określonych w przepisach wymienionego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów.

§ 3.

Sposób i terminy przeprowadzania rejestracji młodzieży podlegającej obowiązkowi, o którym mowa w § 1, określi Kuratorium Okręgu Szkolnego osobnym obwieszczeniem.

§ 4.

Osoby uchylające się od wykonania ciążącego na nich obowiązku kształcenia zawodowego młodzieży w wieku od ukończenia 15 lat do ukończenia 18 lat podlegają — zgodnie z art. 10 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o obowiązku szkolnym (Dz. U. Nr 9, poz. 52; zm. w Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 160) w związku z art. 44 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) — karze grzywny do 500 zł wymierzanej w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1969 r.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium
K. Okoniewski

Przewodniczący Prezydium
P. Stolarek

52

UCHWAŁA NR 180/1481/69

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 21 maja 1969 r.

zmieniająca uchwałę Nr 78/600/67 tego Prezydium z dnia 9 czerwca 1967 r. w sprawie wprowadzenia nowego systemu taryfowego opłat za przewozy osób i bagażu środkami komunikacji masowej Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego Gdańsk-Gdynia.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1957 r. w sprawie ustalania przez Radę Ministrów wytycznych do określania cen i stawek taryfowych niektórych artykułów i usług (Dz. U. Nr 49, poz. 235) i § 2 w związku z § 6 ust. 2 uchwały Nr 106/67 Rady Ministrów z dnia 19 maja 1967 r. w sprawie wytycznych dla ustalania stawek taryfowych za przewozy środkami masowej komunikacji miejskiej, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

W § 4 uchwały Nr 78/600/67 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 9 czerwca 1967 r. w sprawie wprowadzenia nowego systemu taryfowego opłat za przewozy osób i bagażu środkami komunikacji masowej Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego Gdańsk-Gdynia (Dz. Urz. WRN Nr 10, poz. 52) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienia do korzystania z ulgowych przejazdów jednorazowych (§ 3 ust. 5) przysługują:

1) dzieciom w wieku od lat trzech do siedmiu — na wszystkich liniach wszystkich trakcji,
2) studentom wyższych uczelni studiów dziennych (stacjonarnych) — za okazaniem ważnej legitymacji studenckiej,
3) umundurowanym wojskowym służby czynnej w stopniu od szeregowca do kaprala (równorzędnego) włącznie,
4) emerytom i rencistom aktualnie pobierającym emeryturę lub rentę — za okazaniem dowodu osobistego i dowodu pobrania emerytury bądź renty za ostatni okres płatności".

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z upływem czternastu dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium
K. Okoniewski

Przewodniczący Prezydium
P. Stolarek

53

ZARZĄDZENIE NR 8

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie
z dnia 8 maja 1969 r.
w sprawie ustalenia wysokości minimalnych dawek nawozów mineralnych jakie obowiązani są stosować na posiadane użytki rolne właściciele lub posiadacze gospodarstw rolnych w powiecie wejherowskim objętych obowiązkiem stosowania tych nawozów.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o obowiązku stosowania nawozów mineralnych w gospodarstwach rolnych (Dz. U. Nr 23, poz. 109) w związku z art. 4 ust. 1 pkt 1 i z art. 5 ust. 1 oraz ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) a także z § 1 i § 2 zarządzenia Nr 70 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 29 lipca 1968 r. w sprawie ustalenia w województwie gdańskim rejonów objętych obowiązkiem stosowania w gospodarstwach rolnych minimalnych dawek nawozów mineralnych (Dz. Urz. WRN Nr 13, poz. 62) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej — po zasięgnięciu opinii Komisji Rolnictwa i Leśnictwa tej Rady oraz Stacji Chemiczno-Rolniczej — zarządza, co następuje:

§ 1.

Ustala się w załączniku do niniejszego zarządzenia wysokość minimalnych dawek nawozów mineralnych jakie obowiązani są stosować na posiadane użytki rolne właściciele lub posiadacze gospodarstw rolnych w powiecie wejherowskim objętych obowiązkiem stosowania tych nawozów — wynikającym z art. 1 w związku z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o obowiązku stosowania nawozów mineralnych w gospodarstwach rolnych (Dz. U. Nr 23, poz. 109) i z § 1 zarządzenia Nr 70 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 29 lipca 1968 r. w sprawie ustalenia w województwie gdańskim rejonów objętych obowiązkiem stosowania w gospodarstwach rolnych minimalnych dawek nawozów mineralnych (Dz. Urz. WRN Nr 13, poz. 62).

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z upływem 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium
J. Kiedrowski

Przewodniczący Prezydium
W. Elke

Załącznik do zarządzenia Nr 8 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie z dnia 8 maja 1969 r.

Minimalne dawki nawozów mineralnych jakie obowiązani są stosować właściciele lub posiadacze gospodarstw rolnych w powiecie wejherowskim objętych obowiązkiem stosowania tych nawozów.

Lp.	Gromady	Minimalne dawki nawozów mineralnych w kilogramach czystego składnika na 1 ha użytków rolnych*) na lata gospodarcze:											
		1968/1969				1969/1970				dalsze lata			
		N	P	K	NPK	N	P	K	NPK	N	P	K	NPK
1	Chwaszczyno i Kielno	20	18	30	68	22	20	32	74	35	28	42	105
2	Szemud	20	20	29	69	22	20	31	73	35	29	41	105
3	Linia i Strzepcz	20	17	28	65	22	18	30	70	32	25	35	92
4	Luzino	25	20	40	85	30	25	40	95	40	30	46	116
5	Gniewino	25	20	43	88	31	27	42	100	45	34	46	125
6	Wejherowo (wieś) i Gościcino	20	18	35	73	22	20	40	82	35	28	43	106

*) W odniesieniu do gruntów ornych chodzi tu o hektary przeliczeniowe, zaś w odniesieniu do trwałych użytków zielonych — o hektary fizyczne podlegające obowiązkowi nawożenia.

Symbole użyte w niniejszym załączniku oznaczają:
N — mineralne nawozy azotowe,
P — mineralne nawozy fosforowe,
K — mineralne nawozy potasowe,
NPK — mineralne nawozy azotowe, fosforowe i potasowe łącznie.

54

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 15

Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego
z dnia 5 maja 1969 r.
w sprawie podróży próbnych statków morskich

Na podstawie art. 7 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządzam, co następuje:

Rozdział I

Przepisy ogólne

§ 1.

1. Przepisy zarządzenia dotyczą morskich podróży próbnych statków nowozbudowanych i przebudowanych oraz statków po remoncie stoczniowym, nie przekazanych jeszcze do eksploatacji i nie posiadających ważnych świadectw klasyfikacyjnych ani też ważnych dokumentów bezpieczeństwa.
2. Podróżami próbnymi są podróże odbywane przez statki nie będące w eksploatacji (nowozbudowane, przebudowane i po remoncie stoczniowym) mające na celu przeprowadzenie prób technicznych statku oraz jego mechanizmów i urządzeń.
3. Zasięg odbywania podróży próbnych ustala Urząd Morski w porozumieniu z armatorem lub stocznią.
4. Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do jednostek pływających Marynarki Wojennej, organów ochrony granic i Milicji Obywatelskiej.

§ 2.

1. Odbycie podróży próbnej przez statki wymienione w § 1 ust. 1 dozwolone jest jedynie tym statkom, które:
1) odpowiadają warunkom bezpieczeństwa określonym w zarządzeniu,
2) posiadają ważną kartę bezpieczeństwa na jednorazową podróż.
2. Statki nowozbudowane w polskich stoczniach, odbywające podróże próbne poza granicami polskiego morza terytorialnego powinny posiadać zaświadczenie o rejestracji wydane przez Urząd Morski.
3. Warunki pogody, przy których dozwolone jest wyjście statku w podróż próbną, ustala każdorazowo Urząd Morski oraz określa je w karcie bezpieczeństwa na jednorazową podróż — odpowiednio do wielkości i rodzaju statku, jego stanu technicznego, pory roku w której odbywa się podróż, zasięgu i czasu trwania podróży próbnej.

§ 3.

1. Wniosek o wydanie karty bezpieczeństwa na jednorazową podróż składa stocznia na piśmie, z podaniem rodzaju i nazwy statku, armatora oraz projektowanego zasięgu trasy, terminu odbycia i czasu trwania podróży próbnej.
2. Do wniosku należy dołączyć pisemne stwierdzenie towarzystwa klasyfikacyjnego, pod którego nadzorem statek był budowany, przebudowany albo remontowany, że statek znajduje się — zgodnie z § 7 ust. 1 zarządzenia — w stanie dostateczego wykończenia technicznego, zapewniającego zdolność żeglugową w czasie podróży próbnej, lub — dla statków nie będących pod nadzorem towarzystwa klasyfikacyjnego — takie same stwierdzenie, wydane przez inspekcję techniczną stoczni.

§ 4.

1. Przed wydaniem karty bezpieczeństwa na jednorazową podróż Urząd Morski przeprowadza inspekcję w zakresie bezpieczeństwa podróży próbnej, włącznie z ilością i kwalifikacjami załogi.
2. Przed przystąpieniem do inspekcji, kapitan statku lub jego zastępca winien przedłożyć kierownikowi inspekcji:
1) jeden egzemplarz listy załogi wyznaczonej do odbycia podróży próbnej z wymienionymi funkcjami, dyplomami i świadectwami kwalifikacyjnymi poszczególnych członków załogi,
2) jeden egzemplarz wykazu osób biorących udział w podróży próbnej, a nie stanowiących załogi statku,
3) dla statków nowozbudowanych:
   a) kompletne obliczenie stateczności statku lub co najmniej obliczenie dla stanu załadowania podczas podróży próbnej oraz próby bocznych przechyłów przeprowadzone w celu ustalenia środka ciężkości; w razie seryjnej budowy dotyczy to tylko statku pierwszego z serii,
   b) sprawozdanie Polskiego Rejestru Statków z przeprowadzonych prób opuszczania łodzi ratunkowych z pełnym kompletem ludzi i wyposażeniem przy przechyle statku do 15° na którąkolwiek burtę.
3. Wydanie karty bezpieczeństwa może nastąpić po złożeniu przez inspektora sanitarnego protokołu z przeprowadzonej inspekcji łącznie ze stwierdzeniem, że statek odpowiada warunkom dotyczącym zdrowotności i stanu sanitarnego.
4. Kartę bezpieczeństwa wydaje się na okres projektowanej podróży próbnej. Karta ta może być przedłużona na następną podróż próbną tego samego statku.

§ 5.

1. Przed wyjściem statku z portu, kapitan obowiązany jest okazać w kapitanacie portu kartę bezpieczeństwa na jednorazową podróż łącznie z listą załogi i wykazem innych osób biorących udział w podróży próbnej, a nadto dopełnić wszystkich czynności związanych ze zgłoszeniem wyjścia i wejścia statku w myśl obowiązujących przepisów portowych i granicznych.
2. Kapitan portu uprawniony jest do przeprowadzania inspekcji kontrolnej przed wyjściem statku na próby.

§ 6.

Obowiązek i sposoby prowadzenia dzienników na statku regulują odrębne przepisy.

Rozdział II

Warunki techniczne kwalifikujące statek do odbycia morskiej podróży próbnej.

§ 7.

1. Każdy statek udający się w podróż próbną, powinien znajdować się w stanie dostatecznego wykończenia technicznego.
W szczególności należy:
1) całkowicie ukończyć prace przy poszyciu kadłuba, grodziach wodoszczelnych, otworach w kadłubie i przeprowadzić próby wodoszczelności; studzienki, kosze systemu zęzowego i kingstony — oczyścić,
2) całkowicie ukończyć prace na górnym pokładzie związane ze szczelnością pokładu, zamknięć i włazów ładowni, drzwi wejściowych do pomieszczeń i innych otworów w pokładzie oraz przeprowadzić próby wodoszczelności,
3) główną instalację napędową doprowadzić do stanu całkowitej gotowości i poddać próbom zgodnie z wymogami właściwego towarzystwa klasyfikacyjnego sprawującego nadzór nad statkiem; kotły powinny być przyjęte do nadzoru przez towarzystwo klasyfikacyjne, a wszystkie próby inspekcyjne wewnętrzne i zewnętrzne — ukończone,
4) mechanizmy pomocnicze, urządzenia odwadniające, system paliwowy i balastowy, pompy, rurociągi, skrzynki rozdzielcze oraz prądnice główne i bezpieczeństwa, sieć elektryczną i urządzenia elektryczne oraz instalację przeciwpożarową — dostatecznie wypróbować i doprowadzić do stanu pełnej gotowości,
5) oświetlenie awaryjne niezależne od pracy prądnic głównych i prądnicy bezpieczeństwa winno być w stanie gotowości technicznej zapewniającej zasilenie odpowiedniej ilości punktów świetlnych w maszynowni, w miejscach ustawienia łodzi i tratw ratunkowych, na pomoście nawigacyjnym, na przejściach i drogach komunikacyjnych oraz w pomieszczeniach, które ze względu na rodzaj prób lub ich przeznaczenie winny być oświetlone; natężenie światła oraz rozmieszczenie punktów świetlnych oświetlenia awaryjnego winno odpowiadać ogólnym przepisom wydanym w tym zakresie, a ponadto zapewnić w maksymalnym stopniu bezpieczeństwo pracy w określonych warunkach podróży próbnej; źródło prądu oświetlenia awaryjnego powinno, w wypadku awarii zasadniczego źródła zasilania, zapewnić możliwość użycia dzwonków i innych urządzeń alarmowych służących do ogłaszania przepisanych alarmów na statkach,
6) prace przy urządzeniach sterowych głównych i awaryjnych całkowicie ukończyć i urządzenia te wypróbować oraz doprowadzić do stanu gotowości; główne urządzenia sterowe i ich system przekaźniczy należy wypróbować co najmniej dwukrotnie; między dwoma ostatnimi próbami powinna upłynąć co najmniej doba; czas trwania próby nie może być krótszy niż 1 godzina nieprzerwanej pracy urządzenia sterowego; jedna z prób urządzenia sterowego musi się odbyć w czasie próby głównej instalacji napędowej (pkt 3),
7) środki przeciwpożarowe, odpowiadające zatwierdzonej dokumentacji, przygotować do natychmiastowego użycia, a załogę zapoznać z obsługą instalacji przeciwpożarowej,
8) kotwicę i windy kotwiczne wypróbować i przygotować do użycia; próba tych urządzeń polega na co najmniej dwukrotnym spuszczeniu kotwic z całością obu łańcuchów i nieprzerwanym, równoczesnym wyciąganiem obu łańcuchów i kotwic,
9) telegrafy maszynowe, syreny, dzwon i gong wypróbować pod względem ich sprawnego działania; między mostkiem i przedziałem maszynowym konieczne jest zainstalowanie sprawnie działającej rury głosowej lub telefonu; powinna też być zapewniona łączność między mostkiem a pomieszczeniem maszyny sterowej.
2. W celu odbycia podróży próbnej statek powinien być wyposażony w szczególności w:
1) odpowiednią ilość bunkru, smaru, wody, narzędzi i materiałów technicznych oraz w komplet lin do cumowania i holowania,
2) magnetyczny kompas główny posiadający oświetlenie awaryjne; kompensacji i określenia dewiacji kompasu należy dokonać przy najbliższej okazji, jednak nie później niż po wyjściu statku na redę,
3) łodzie ratunkowe i pneumatyczne tratwy ratunkowe, a mianowicie:
   a) łodzie ratunkowe i pneumatyczne tratwy ratunkowe — w takiej ilości, aby tratwy te wraz z łodziami każdej burty zapewniały miejsca dla wszystkich osób znajdujących się na statku; tratwy pneumatyczne winny być tak rozmieszczone, aby można było je wodować z dowolnej burty; w przypadku, gdy statek wyposażony jest w urządzenia do wodowania pneumatycznych tratw ratunkowych tak skonstruowanych, że tratwy te mogą być wodowane tylko z określonej burty, ilość miejsc znajdujących się w tych tratwach zalicza się odpowiednio tylko do burty, z której tratwy te mogą być opuszczane na wodę,

b) dodatkowe tratwy pneumatyczne, tak ustawione by można było wodować je z dowolnej burty, o łącznej ilości zapewniającej miejsca dla 25% osób znajdujących się na statku, z tym, że ilość tratw nie może być mniejsza niż dwie,

c) statek, który ze względów konstrukcyjnych lub charakteru nie będzie wyposażony w łodzie ratunkowe podczas eksploatacji, może zostać zwolniony z obowiązku posiadania tych łodzi — wymienionych w pkt 3, litera a — pod warunkiem, że będzie wyposażony w pneumatyczne tratwy ratunkowe o łącznej nośności wystarczającej dla 150% osób znajdujących się na statku, przy czym ilość tratw nie będzie mniejsza niż dwie; statek wyposażony w niezatapialny środek komunikacyjny winien utrzymywać go w gotowości do natychmiastowego użycia przez cały czas trwania podróży próbnej,

d) pneumatyczne tratwy ratunkowe i łodzie ratunkowe winny posiadać ważne świadectwa i atesty; wyposażenie łodzi i tratw ratunkowych musi odpowiadać wymogom międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu oraz innym przepisom,

e) w pomieszczeniach ogólnych oraz w korytarzach należy wywiesić w widocznych miejscach pouczenia zilustrowane rysunkami lub fotografiami odnośnie sposobu użycia i obsługi pneumatycznych tratw ratunkowych,

4) przenośną radiostację łodziową zatwierdzonego typu, jeżeli pojemność statku wynosi 300 BRT lub więcej i statek oddala się od brzegu dalej niż na 20 Mm; radiostację tę należy przechowywać w kabinie nawigacyjnej względnie w kabinie radiowej lub w innym odpowiednim miejscu na statku z możliwością przeniesienia jej w razie potrzeby do jednej z łodzi lub tratwy ratunkowej,

5) odpowiednią ilość kół ratunkowych wraz z wyposażeniem — posiadających ważne atesty — przewidzianą dla danej kategorii statku,

6) ilość pasów ratunkowych zatwierdzonego typu i posiadających ważne atesty, odpowiadającą ilości osób biorących udział w podróży próbnej oraz dodatkowe pasy ratunkowe dla wachty morskiej na mostku i w maszynowni; w pomieszczeniach ogólnych oraz w korytarzach należy wywiesić w widocznych miejscach pouczenia zilustrowane rysunkami lub fotografiami odnośnie sposobu zakładania pasa ratunkowego,

7) 12 czerwonych rakiet i 12 petard z ważnym terminem używalności,

8) 1 komplet wyrzutni linki ratunkowej, którego wyposażenie pirotechniczne posiada ważny termin używalności,

9) kompletne wyposażenie sygnałowo-nawigacyjne; lampy nawigacyjne powinny posiadać ważne świadectwa,

10) komplet aktualnych map morskich i wydawnictw nawigacyjnych niezbędnych w podróży próbnej,

11) apteczkę typu zatwierdzonego przez portowego inspektora sanitarnego,

12) zestaw sprzętu i materiałów awaryjnych przewidzianych dla danego statku.

§ 8.

1. W czasie podróży próbnej należy zapewnić możliwość nawiązania łączności statku z lądem.

2. Dla zapewnienia łączności winna się znajdować na statku radiostacja okrętowa. Jeżeli nie jest ona w stanie dostatecznego wykończenia technicznego, wówczas do nawiązania łączności z lądem należy zainstalować radiotelefon o mocy 40 W lub większej.

3. Obowiązek zainstalowania radiostacji lub radiotelefonu na czas podróży próbnej, o którym mowa w ust. 2, dotyczy statków powyżej 100 BRT i statków, na których ilość załogi i osób biorących udział w podróży przekracza łącznie 20 osób, a zasięg podróży próbnej wynosi więcej niż 20 Mm od lądu.

4. W razie braku na statku należycie działającej radiostacji lub zainstalowanego tymczasowo radiotelefonu, udzielenie zezwolenia na wyjście z portu może być uwarunkowane obowiązkiem użycia statku pomocniczego, jako asysty dla zapewnienia łączności.

§ 9.

1. Ilość załogi powinna być dostosowana do pojemności statku, mocy i rodzaju instalacji napędowej, projektowanego zasięgu i czasu trwania podróży próbnej. Rodzaj oraz ilość stanowisk na statkach odbywających podróże próbne ustala Urząd Morski na wniosek stoczni lub armatora.

2. Kwalifikacje załogi statku odbywającego podróż próbną regulują przepisy szczególne.

3. Niezależnie od wymogów określonych w ust. 1 i 2 w skład załogi powinni wejść:

1) co najmniej jeden oficer elektryk — o ile łączna moc zainstalowanych urządzeń elektrycznych przekracza 100 kW,

2) radiooficer, a w razie wyposażenia statku tylko w radiotelefon-radiotelefonista,

3) na statkach do 12 tys. BRT i ilości osób biorących udział w podróży próbnej poza załogą szkieletową przekraczającą 50 osób — jeden strażak okrętowy posiadający kwalifikacje zawodowe podoficera pożarnictwa stoczniowej straży pożarnej i odpowiednie przeszkolenie,

4) na statkach powyżej 12 tys. BRT — jeden oficer pożarnictwa posiadający co najmniej 3-letni staż pracy w portowej lub stoczniowej straży pożarnej oraz złożony egzamin.

4. Łodzie ratunkowe muszą być obsadzone przez ratowników, których stan liczebny dla każdej łodzi wynosi co najmniej:

1) dwóch ratowników — przy dopuszczalnej ilości do 41 osób w łodzi,

2) trzech ratowników — przy dopuszczalnej ilości od 42 do 61 osób w łodzi,

3) czterech ratowników — przy dopuszczalnej ilości od 62 do 85 osób w łodzi,

4) pięciu ratowników — przy dopuszczalnej ilości powyżej 85 osób w łodzi.

5. Do każdej tratwy ratunkowej winien być przydzielony jeden ratownik obeznany z obsługą i działaniem tratw ratunkowych.

§ 10.

Przed wyjściem statku w podróż próbną winny być przeprowadzone wszystkie obowiązujące ćwiczebne alarmy okrętowe, z udziałem załogi statku i pozostałych osób biorących udział w podróży próbnej.

Rozdział III

Przepisy końcowe

§ 11.

W czasie próbnych podróży statków rybackich, zabrania się używania włoków lub innych narzędzi do połowu ryb na wodach wewnętrznych i polskiego morza terytorialnego.

§ 12.

1. Uchyla się rozporządzenie porządkowe Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego z dnia 17 września 1951 r. w sprawie morskich podróży próbnych statków (Dz. Urz. WRN Nr 16, poz. 84).

2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dziennikach Urzędowych Wojewódzkich Rad Narodowych w Gdańsku i w Olsztynie.

3. Zarządzenie obowiązuje na obszarze województw gdańskiego i olsztyńskiego.

Dyrektor
mgr Zdzisław Łukasiewicz

CZĘŚĆ II — PUBLIKACJE

55

OBWIESZCZENIE

Wydziału Komunikacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 8 maja 1969 r.
w sprawie ogłoszenia skróconego wykazu dróg w powiecie nowodworsko-gdańskim zaliczonych do kategorii dróg lokalnych oraz do kategorii dróg zakładowych.

Zgodnie z wymogiem zawartym w § 15 ust. 1 zarządzenia Nr 71 Ministra Komunikacji z dnia 14 marca 1963 r. w sprawie prowadzenia ewidencji dróg publicznych nadzorowanych przez Ministra Komunikacji (Dz. Urz. Ministerstwa Komunikacji Nr 16, poz. 79), ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia skrócony wykaz dróg w po-

wiecie nowodworsko-gdańskim zaliczonych — w trybie art. 7 i art. 8 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 20, poz. 90) przez właściwe rady narodowe — do kategorii dróg lokalnych oraz do kategorii dróg zakładowych.

Kierownik Wydziału

Jan Tukalski

Załącznik do obwieszczenia Wydziału Komunikacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 8 maja 1969 r.

Skrócony wykaz dróg w powiecie nowodworsko-gdańskim zaliczonych do kategorii dróg lokalnych oraz do kategorii dróg zakładowych.

I. Drogi zaliczone do kategorii dróg **lokalnych:**

1. Drogi **lokalne o nawierzchni twardej** utrzymywane przez Powiatowy Zarząd Dróg Lokalnych w Nowym Dworze Gdańskim:

Lp.	Nr ewidencyjny drogi	Określenie (przebieg) drogi
1)	1	od granicy powiatów malborskiego i nowodworsko-gdańskiego (koło miejscowości Barenty) przez Palczewo do Nowej Cerkwi,
2)	2	z Palczewa do rzeki Wisły,
3)	3	z Nowej Cerkwi w kierunku północno-zachodnim do rzeki Wisły,
4)	4	z PGR Stawiec do granicy powiatów malborskiego i nowodworsko-gdańskiego koło miejscowości Kącik,
5)	5	Jeziernik — Nowa Kościelna,
6)	6	Jeziernik — Piecewo,
7)	7	z Orłowa przez Piecewo do drogi państwowej Gdańsk — Elbląg,
8)	8	Orłowo — Tuja,
9)	9	Tuja — Mirowo,
10)	10	Marynowy — Nidowo,
11)	11	Solnica — Wężownica — Myszewko,
12)	12	Kmiecin — Myszewko,
13)	13	Rakowiska — Jazowo,
14)	14	Kmiecin — Powalina,
15)	15	z Wężownicy przez Rakowiska do granicy powiatów malborskiego i nowodworsko-gdańskiego w kierunku miejscowości Lubstowo,
16)	16	z Jazowa przez Wierciny i Krzewiny do granicy powiatów malborskiego i nowodworsko-gdańskiego,
17)	17	Kępki — Kępiny Małe,
18)	18	Stobno — Kępiny Małe,
19)	19	Stobno — Orliniec — Powalina,
20)	20	Solnica — Orliniec — Marzęcino,
21)	21	Wężowiec — Kępiny Małe,
22)	22	Marzęcino — Osłonka — Chełmek,
23)	23	Marzęcino — Gozdawa — Stobiec,
24)	24	Powalina — Gozdawa,
25)	25	Nowy Dwór Gdański — Żelichowo — Cyganek (Tuja),
26)	26	Tujsk — Chełmek — kolonia Groszkowo,
27)	27	kolonia Groszkowo — Przeszkody — Doły,
28)	28	Sztutowska Kępa — Łaszka — Zalew Wiślany,
29)	29	Wydmina — Łaszka — Przeszkody,
30)	30	Sztutowo — Kobyla Kępa — Wydmina,
31)	31	Rybina — Głobica — Stegienka — Jantar,
32)	32	Stegna — Stegienka,
33)	33	Przemysław — Izbiska — Stegienka,
34)	34	Bronowo — Jankowo Żuławskie — Żuławki — Drewnica,
35)	35	z Drewnicy do rzeki Wisły,
36)	36	Dworek — Niedźwiedzica — Bronowo,
37)	37	Tujsk — Szkarpawa,
38)	38	z Leśnowa przez Gaik do drogi państwowej Nowy Dwór Gdański — Stegna w km 6+500,
39)	39	z Kątów Rybackich do morskiego portu rybackiego,

2. Drogi **lokalne gruntowe** utrzymywane przez właściwe prezydia gromadzkich rad narodowych:

Lp.	Nr ewidencyjny drogi	Określenie (przebieg) drogi
40)	101	z Gniazdowa do drogi lokalnej Lubiszewo — Kącik w km 3+800,
41)	102	od drogi lokalnej Gniazdowo — Kącik do drogi państwowej Lubiszewo — Ostaszewo w km 5+000 w miejscowości Czesławiec,
42)	103	od drogi państwowej Lubiszewo — Ostaszewo w km 2 + 000 do miejscowości Brzózki,
43)	104	z Drewnicy do śluzy w Czerwonych Budach wzdłuż prawego wału rzeki Wisły,
44)	105	z Nowej Kościelnej w kierunku rzeki Wisły,
45)	106	z Ostaszewa przez Palczewo wzdłuż prawego wału rzeki Wisły,
46)	107	z Ostaszewa przez Piaski do drogi lokalnej Jeziernik — Nowa Kościelna,
47)	108	Orłowo — Nowy Dwór Gdański,
48)	109	Marynowy — Myszewko,
49)	110	Kmiecin — Rychnowo,
50)	111	od drogi państwowej Rychnowo — Myszewo w km 5+500 do drogi lokalnej Solnica — Rakowiska — Myszewko,
51)	112	od mleczarni w Tuji do drogi lokalnej Orłowo — Nowy Dwór Gdański,
52)	113	Suchowo — Starocin,
53)	114	Suchowo — Wężownica,
54)	115	z Jazowa do drogi lokalnej Rakowiska — Lubstowo,
55)	116	od drogi lokalnej Jazowo — Wierciny — Krzewiny w km 5+200 do granicy powiatów malborskiego i nowodworsko-gdańskiego w kierunku miejscowości Lubstowo,
56)	117	Jazowo — Kępki,
57)	118	od drogi lokalnej Orliniec — Marzęcino do miejscowości Nowinki,
58)	119	Orliniec — Marzęcino,
59)	120	z Solnicy do drogi lokalnej Stobno — Orliniec,
60)	121	Tujsk — Chełmek wzdłuż prawego brzegu rzeki Wisły Elbląskiej,
61)	122	Gozdawa — Cyganek,
62)	123	Starocin — Żelichówko — Stobiec Mały,
63)	124	Nowy Dwór Gdański — Żelichówko,
64)	125	Tujsk — Cyganek,
65)	126	od drogi lokalnej Tujsk — Cyganek do miejscowości Stobiec,
66)	127	z miejscowości Stobiec Mały do drogi lokalnej Marzęcino — Gozdawa — Stobiec,
67)	128	Stobiec — Osłonka,
68)	129	Groszkowo — Chełmek wzdłuż lewego brzegu rzeki Wisły Elbląskiej,
69)	130	Wiśniówka — Rybina,
70)	131	Kąty Rybackie — Wydmina,
71)	132	ze Sztutowa wzdłuż prawego brzegu rzeki Wisły Królewieckiej do miejscowości Wydmina,
72)	133	Stegna — Cegielnia Sztutowo,
73)	134	z Groszkowa wzdłuż prawego brzegu rzeki Wisły Królewieckiej do Rybinki,
74)	135	z Rybinki do drogi państwowej Sztutowo — Rybina w km 4+000,
75)	136	od drogi lokalnej Groszkowo — Rybinka do drogi państwowej Sztutowo — Rybina km 4+800,
76)	137	z Rybiny wzdłuż lewego brzegu rzeki Wisły Królewieckiej do miejscowości Rybinka,
77)	138	z Popowa do drogi lokalnej Rybina — Rybinka,

78)	139	z PGR Groszkowo przez Płonino w kierunku Zalewu Wiślanego,
79)	140	Popowo — Głobica,
80)	141	Junoszyno — PGR w Junoszynie,
81)	142	Jantar — Izbiska,
82)	143	Izbiska — Stegienka,
83)	144	Głobica — Chorążówka — Stegienka,
84)	145	z Jankowa Żuławskiego do drogi państwowej Drewnica — Nowy Dwór Gdański w km 3+000,
85)	146	Drewnica — Mikoszewo wzdłuż prawego wału rzeki Wisły,
86)	147	Wiśniówka — Jankowo Żuławskie,
87)	148	Żuławki — Włodarka — Szkarpawa,
88)	149	z PGR Stare Babki do miejscowości Włodarka,
89)	150	Świerznica — Rybina,
90)	151	od drogi państwowej Stegna — Nowy Dwór Gdański w km 313+500 do drogi lokalnej Leśnowo — Tujsk,
91)	152	z Junoszyna do morza,
92)	153	od cegielni w Sztutowie do drogi państwowej Sztutowo — Rybina w km 3+100,
93)	154	od drogi państwowej Nowy Dwór Gdański — Marzęcino w km 4+900 przez Powalinę do drogi lokalnej Marzęcino — Gozdawa — Stobiec,
94)	155	z miejscowości Stawidła przez Babki do drogi lokalnej Żuławki — Włodarka — Szkarpawa,
95)	156	z Kępin Wielkich wzdłuż rzeki Nogat do miejscowości Kępki,
96)	157	ze Stegny do morskiego portu rybackiego,
97)	158	z Ostaszewa wzdłuż prawego wału rzeki Wisły do drogi państwowej Gdańsk — Elbląg w km 323 + 500,
98)	159	Wybicko — Szkarpawa,
99)	160	od drogi państwowej Stegna — Nowy Dwór Gdański w km 5+700 do drogi lokalnej Leśnowo — Gaik,
100)	162	od drogi lokalnej Marzęcino — Osłonka w km 3+ 100 do stacji pomp w miejscowości Osłonka,
101)	163	z miejscowości Jantar do morza,
102)	164	z Mikoszewa do morza,
103)	165	z miejscowości Piaski do rzeki Wisły,
104)	166	ze Stobna — od skrzyżowania z drogą lokalną Stobno — Orliniec — Powalina do Jazowa,
105)	167	ze Sztutowa do morskiego portu rybackiego,
106)	168	Lubiszewo — Piecewo,
107)	169	ze Sztutowa do cegielni w Sztutowie,
108)	170	z Ostaszewa do rzeki Wisły.

II. Drogi zaliczone do kategorii **dróg zakładowych:**

Lp.	Nr ewidencyjny drogi	Określenie (przebieg) drogi
1)	1	od drogi państwowej Gdańsk — Elbląg w km 317+400 do PGR Stare Babki,
2)	2	od drogi państwowej Drewnica — Nowy Dwór Gdański w km 5+600 do PGR Wiśniówka,
3)	3	od drogi państwowej Sztutowo — Rybina w km 2+000 do PGR Graniczna,
4)	4	od drogi lokalnej Groszkowo — Przeszkody — Doły do PGR Grochowo.

Adres oraz numery telefonów Administracji i Redakcji Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21/27; Administracja: pierwsze piętro, pokój Nr 131; tel. 377-268; Redakcja: pierwsze piętro, pokój Nr 133 H; tel. 377-384.
Administracja i Redakcja czynna jest: w poniedziałki i wtorki od godz. 8.30 do godz. 16.30; we środy, czwartki i piątki — od godz. 8.30 do godz. 15.30; w soboty — od godz. 8.30 do godz. 13.30.

Opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku wynoszą: 18 zł za prenumeratę roczną (ze skorowidzem), 10 zł za prenumeratę półroczną (bez skorowidza).
Opłaty za prenumeratę iuszcza się z góry, przed okresem prenumeraty, na rachunek bankowy Nr 351-94/2/62 w Narodowym Banku Polskim, III-cim Oddziale Miejskim w Gdańsku — należący do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku. Przy uiszczaniu opłaty należy określić na przelewie bankowym lub przekazie pocztowym, że przekazywana kwota stanowi opłatę za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz podać okres prenumeraty, za który uiszcza się opłatę, ilość prenumerowanych egzemplarzy Dziennika, nazwę lub imię i nazwisko prenumeratora i jego dokładny adres. Otrzymanie dowodu prawidłowego uiszczenia opłaty przed początkiem rocznego lub półrocznego okresu prenumeraty, Administracja Dziennika będzie uważała za równoznaczne ze złożeniem zamówienia na prenumeratę.
Pojedyńcze egzemplarze (numery) Dziennika można nabywać w Administracji — pod adresem wskazanym wyżej. Cena pojedyńczego egzemplarza (numeru) Dziennika o objętości do czterech stron druku (włącznie) wynosi — 0,90 zł; przy większej ilości stron dolicza się po 0,30 zł za każdą dalszą — zarówno pełną jak i niepełną — stronę drukowaną.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. — 1,50 zł. Zakłady Graficzne w Gdańsku, zam. 1877 — L-4